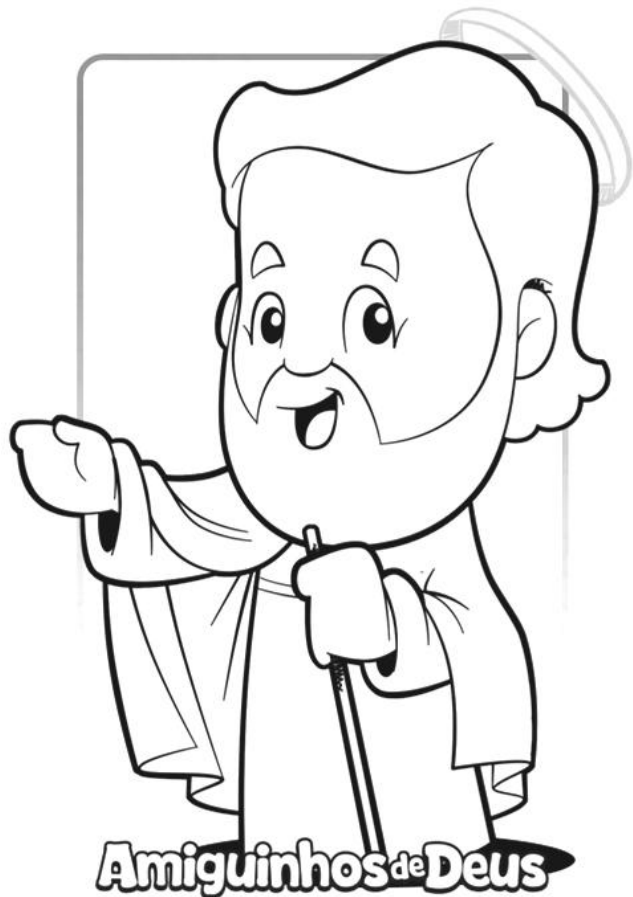

17. január: sv. Anton, pustovník

Pôvod mena: z lat. Antonius – meno významného rímskeho šľachtického rodu. Anton sa narodil okolo r. 250 bohatým kresťanským rodičom v Kóme v Hornom Egypte. Rodičia veľmi skoro zomreli. Zanechali mu veľa peňazí, majetku a osirelú sestru. Keď mal asi dvadsať rokov, počul pri nedeľnej bohoslužbe slová: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ (Mt 19, 21). Anton sa zbavil väčšiny majetku, zvyšok predal, aby mohol dať peniaze chudobným. Odišiel na púšť, kde žil v prísnej askéze. Čas trávil čítaním, modlitbou, záhradkárstvom a pletením rohoží. Žil asketickým životom, ale keď sa o ňom rozšírila zvesť a prichádzalo za ním čoraz viac ľudí, ušiel pred nimi ešte viac do púšte. Zo svojej samoty odišiel iba dva razy: v r. 311, aby zorganizoval pomoc prenasledovaným kresťanom v Alexandrii; v r. 355, keď na žiadosť alexandrijského biskupa Atanáza išiel brániť pravú vieru proti bludárom ariánom. V púšti vytvoril prvú pustovnícku obec. Cisári Konštanc a Konštancius ho v listoch, napriek tomu, že inklinovali k arianizmu, prosili o jeho modlitby, čo svedčí o veľkej vážnosti už u súčasníkov. Traduje sa, že jeho posledné slová boli: „Nasledujte Krista! Vystríhajte sa odpadlíkov a bludárov!“ V ikonografii je zobrazený ako starec s palicou a knihou; inokedy nesie ako berlu „kríž sv. Antona“ (v tvare písmena Tau).

Z legendy o pustovníkoch sv. Antonovi a sv. Pavlovi:

Anton uvidel sneho-bielo žiariaceho Pavla, ako obkolesený anjelmi, chórom prorokov a apoštolov vznáša sa do neba. Anton v momente padol na tvár, posypal pieskom svoju hlavu a plačúc, vzdychajúc povedal: „Prečo ma Pavol opúšťaš? Prečo odchádzaš bez rozlúčky so mnou? Tak som ťa neskoro spoznal a tak rýchlo sa vzdáľuješ.“... Rýchlo vhuhol do jaskyne uvidel bezduché telo v stojacej polohe s rozopätými pozdviženými rukami. Najprv si myslel, že Pavol ešte žije a začal sa s ním modliť. Keď dlho nepočul žiadnych obvyklých povzdychov modliaceho, s plačom ho pobozkal a pochopil, že trup mŕtveho ostal v takejto úctivej polohe. Vyniesol ho vonku prezliekol do prineseného plášťa a spieval hymny a žalmy podľa kresťanských zvykov. Uvedomil si, že nemá motyku, aby mohol vykopať hrob. Začal rozmyšľať, čo urobí. Keď tak v duchu uvažoval, pribehli z hĺbky púšte dva levy. Najprv sa ich zľakol. Levy ale pribehli priamo k mŕtvemu telu blahoslaveného starca a vrtiac chvostmi ľahli si k jeho nohám a začali strašný rev. Anton chápal, že ho oplakávajú ako vedľa. Potom začali labami vyhrabávať zem a vykopali jamu, do ktorej bolo možné uložiť človeka. Hneď potom, akoby sa domáhali odmeny za vykonanú prácu pokývali ušami a so zohnutými krkmi pribehli

17. január: sv. Anton, pustovník

k Antonovi a lízali mu ruky i nohy. Pochopil, že prosia o požehnanie. Velebiac Boha za to, že zvieratá počujú želanie Boha, tak sa pomodlil: „Pane, bez ktorého sa ani lístok na strome nepohne, ani jeden vrabec na zem nepadne, daj im to, čo považuješ za potrebné.“ Pokynúc rukou im ukázal, aby sa vzdialili. Keď odbehli, vzal Anton na starecké ramená mŕtveho a uložil telo do hrobu a ako je zvykom zasypal zemou. Keď svitol nový deň Anton vzal tuniku, ktorú si Pavol uplietol z palmových listov. Vrátil sa do kláštora, a po poriadku všetko vyrozprával všetkým svojim spolubratom. Na slávnosti, ako bola Veľká Noc a Zoslanie Ducha Svätého, sa Anton vždy obliekal do tejto Pavlovej tuniky.

Pospájaj obrázok a nájdeš kráľa zvierat:

Predsavzatie: Vzorne sa postarám o domáce zvieratá.